

gelsessted afgjøres for Fremtiden efter denne Lovs Regler.

Dog beholde de Personer, som i Aaret 1872 nyde fast Fattigunderstøttelse, saalange de leve, eller forsaavidt de vare under 18 Aar, saalange deres Forsørgelse som Børn vedvarer, det Forsørgelsessted, de dengang havde. Hjælp af den Art, som omhandles i § 26, anses aldrig for fast Understøttelse. Enhver Kommune, som i Løbet af det nævnte Aar har ydet Noget Fattighjælp af anden Art end den i § 26 omhandlede, har, hvis den ikke vil have den ydede Hjælp anset som fast Fattigunderstøttelse, inden 3 Maanedes, efterat denne Lov er traadt i Kraft, at begjære Indenrigsministerens Anerkjendelse af, at Understøttelsen ikke er at anse som fast.

Til § 28.

29) Paragrafen affattes saaledes:

Det har sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser om Statskassens Forpligtelser til med Hensyn til Christiansø og Ryholm at træde i den forsørgelsespligtige Kommunes Sted.

Til § 29.

30) 3 2den og 3die Linie udgaar: „og den Ervægende . . . § 28“.

Af Udvalgets Flertal:

31) 2det Punktum affattes saaledes: „Om- kostningerne ved Forsørgelsen godtgjøres denne, forsaavidt det er en Landkommune, af Amtsreparationsfonden. Amtsrådet kan bestemme, at den Ervægende overtages til umiddelbar Forsørgelse af Amtskommunen ved Indsættelse i en Arbeidsanstalt eller paa anden Maade.“

Underændringsforslag af Sonne:

32) 3 Stedet for „forsaavidt . . . eller paa anden Maade“ sættes: „ved aarlig Fordeling efter Folketallet paa Amtsrådsfredsen og de i samme beliggende Kjøbstæder, hvorhos Omkostningerne, saafremt den paagjældende Kommune er en Landkommune, kunne forbrødes forfudsvis afholdte af Amtsreparationsfonden, indtil den aarlige Fordeling iværksættes“.

Veftages dette, udgaar det næstsidste Stykke af § 45.

Af Udvalget:

33) 3 8de Linie udgaar: „de tre Fjerde- dele af“.

Til Kapitel III.

34) Kapitlet affattes saaledes:

§ 30.

De Fattige forsørges enten ved Understøttelse

i Hjemmet eller Anbringelse i Pleie hos Private eller ved Opgatelse i Forsørgelses- eller Arbeidsanstalter.

Det skal herefter være forbudt at forsørge Fattige ved at lade dem gaa paa Dngang i Kommunen saavel som at sætte Fattiges Modtagelse til Pleie og Forsørgelse til offentlig Licitation selv mellem Kommunens Beboere.

§ 31.

Fattigbestyrelsen har at drage Omforg for, at de Ervægende ikke savne det Nødvendige til Livets Ophold eller tilbørlig Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, men iøvrigt bestemmer den, hvorledes Forsørgelsen af hver enkelt Fattig skal finde Sted.

Enhver, som nyder anden Hjælp end den i næste Stykke omtalte af det offentlige Fattigvæsen, kan af dette henvises til at modtage denne i en Forsørgelsesanstalt (Fattighus, Fattiggaard, Arbeidsanstalt); dog bør Personer, som kun behøve en midlertidig Hjælp, og som maa antages derefter at kunne forsørge sig selv, i Reglen ikke indlægges i sliche Anstalter. Vægrer den Ervægende sig ved at lade sig anbringe i en Forsørgelses- eller Arbeidsanstalt, kan Fattigbestyrelsen forlange Politiets Bistand til hans Anbringelse der. Ingen Ervægende maa uden Fattigbestyrelsens Samtykke forlade den Forsørgelses- eller Arbeidsanstalt, hvor han er anbragt.

Fattigbestyrelsen kan med Lægens Samtykke indlægge Enhver, som i Sygdomstilfælde trænger til Hjælp, paa Sygehus eller i en Forsørgelsesanstalts Sygestue eller Pleieafdeling; men iøvrigt kan den, der til sig eller Sine Blot modtager Understøttelse af den i § 26 omhandlede Art, ikke mod sin Villie indlægges i nogen Arbeids- eller Forsørgelsesanstalt.

Ingen Ervægende kan vægre sig ved at lade sig forsørge udenfor den forsørgelsespligtige Kommunes Grændser ved dennes Foranstaltning.

§ 32.

Børn anbringes i Pleie hos paalidelige Pleiefærelse, hvis saadanne kunne findes, eller i Pleie- og Forsørgelsesanstalter under tilbørlig Opfugt. Efter deres Konfirmation sættes de i Reglen i fast Tjeneste eller Lære, men forblive staaende under Fattigbestyrelsens Opfugt og Myndighed til deres 18de Aar.

I Forsørgelsesanstalter, hvor gamle eller svagelige Personer anbringes, som ikke eller kun i ringe Grad ere arbejdssjøre, eller hvor Børn opfores, maa ikke henføres Personer, som ved Uforligelighed, Dovenstaa, Driftfældighed eller anden Uorden give Forsyrrrelse og slet Exempel, medmindre de holdes aldeles affondrede fra hine.

§ 33.

I Evangsarbeidsanstalt anbringes for Fremtiden Enhver, som ifølge Lov af 3die Marts